

Totuși, iubirea

Adrian Păunescu

Și totuși există iubire
Și totuși există blestem
Dau lumii, dau lumii de știre
Iubesc, am curaj și mă tem.

Și totuși e stare de veghe
Și totuși murim repetat
Și totuși mai cred în pereche
Și totuși ceva sa-ntâmplat.

Pretenții nici n-am de la lume
Un pat, întuneric și tu
Intrăm în amor fără nume
Fiorul ca fulger căzu.

Motoarele lumii sunt stinse
Rețele pe căi au căzut
Un mare pustiu pe cuprins e
Trezește-le tu c-un sărut.

Acum te declar Dumnezeu
Eu însumi mă simt Dumnezeu
Continuă lumea femeie
Cu plozi scriși în numele meu.

Afară roiesc întuneric
Aici suntem noi luminoși
Se ceartă-ntre ele biserici
Făcându-și același reproș.

Și tu și iubirea există
Și moartea există în ea
Îmi place mai mult când ești tristă
Tristețea, de fapt, e a ta.

Genunchii mi-i plec pe podele
Cu capul mă sprijin de cer,
Tu ești în puterile mele,
Deși închiziții te cer.

Ce spun se aude aiurea,
Mă-ntorc la silaba dintâi,
Prăval peste tine pădurea:

Adio, adică rămâi.

Și totuși există iubire
Și totuși există blestem
Dau lumii, dau lumii de știre
Iubesc, am curaj și mă tem.